

DEN SKANDINAVISKE

CANADIENSAREN.

Löp. No. 10. Årg. 2

WINNIPEG, MANITOBA, DEN 31 JUNI 1888.

No. 6. L'snummer 5 Ct

Canadas Historia

Kap. III.

Quebec-Lagen (af 1774) och Grundlags författningen (af 1791).

1. Militärstyrelse. Med engelsmännen eröfring af Canada inträdde en period af Militärstyrelse som räckte från 1760 till 1774. Den lilla franska kolonien vid St. Lawrence, då den kom i händerna på sina nya öfverherrar, var indelad i afseende å dess styrelse i de trenne gamla territorial distrikten, nemligen: Quebec, Three Rivers och Montreal. General Amherst, anföraren för de engelska trupperna i Canada, utnämndes till General Governor och biträddes i sin administration af affärerna af en Rådsförsamling, bestående af militära tjänstemän, hvilka var bemyndigade att utfärda förordningar och öfvervaka den engelska lagen, som nu infördes i Canada. Detta system af militär styrelse, som infördes genom Kongungens Proklamation, var endast tillfällig och afsedd att uppnå en engelsk invandring. Det blef utlofvadt att Canada inom kort skulle erhålla självstyrelse af samma beskaffenhet som kolonisterna på kusten var i ämnet; men just då, när svärdet som knappt var slidlagdt, ansåg man det vara för tidigt att gifva kolonien en representativ styrelse. Fransmännen och deras Canadiensiska medbroder underkastade sig villigt det nya öfverhuvudet som svärdet hade ställt öfver dem, och i det de blefvo brittiska undersåter voro de försäkrade om besittningen af sin egendom och fria religions utöfning. Den franska Civil lagen blef för en tid upphäfvad ehuru det är tvifvelaktigt hurvida den nå sin upphörde att vara gällande. Den gamla kriminal-lagen blef inlertid ersatt af den engelska kriminal-lagen och rättvisans skipande blef tagen ur händerna på de franska „Seigneurs“. Genom detta ombyte vunno de franska öfrige invånarna i hög grad, ty ehuru det införde ett system, hvilket var för dem fullkomligt obekant och i ett främmande språk, som endast några få af dem

forstod, likväl befriade dem från den stränga och despotiska styrelsen af rofögriga regerings tjänstemän, hvilka hade länge förtryckt landet och motverkat dess framåtskridande. Prästerskapet blefvo äfven tyglade i utkräfningen af bönder och andra klerikala utlagor som tidigare hade blifvit påförda folket. Genom eröfringen hade England i förhållande mera utvidgat sitt område än ökat antalet af sina undersåter. Folkvärdningen i hela Nya Frankrike, vid Quebec-intagningen, öfverstege icke sextiofem tusen, medhän de engelska kolonierna på atlantiska kusten var nära två millioner. Orsaken till denna stora skillnad i folkvärdningen bestod i det olika sättet i den franska och engelska koloniseringen. Den franska koloniseringen var feodal och höft religiös; hvar emot den engelska var, i hufvudsak, ett frifrigande från den gamla världens betryck och många andra saker som förhindrade utöfningen af civila och religiösa rättigheter. I Canada hade emotsnanna valdet och handelsmonopoler tillbakahållit af försöksamheten under det att landets befolkande förhindrades genom intoleransen hos de stridiga religiösa samfund. Men med eröfringen och den brittiska tillökningen i folkvärdningen väknade företagsamheten i kolonien till nytt lif, och ombytet hade en välgorande inverkan på den franska befolkningen.

2. Quebec Lagen. Invandringen af engelska protestantiska nybyggare förändrade en tåflan kris och religion, och fransmännen begynte att se med ett afvigt öga på angloseringen af deras civila och religiösa rättigheter. En medhållande politik hos Guvernören och Rådet bidrog att förhindra ett utbrott emellan de trenne raserna i kolonien, men medan tiden förflöt började missnöje och fiendtligheter att göra sig gällande. Fransmännen, kånande sig vara det underkufvade folket och utesluta från innehafvandet af förtroende poster inom kolonien, liarnades öfver afskaffandet af de lagar, hvilka för ett och ett halft sekel hade varit gällande i landet. Engelsmännen, å andre sidan, blefvo motspänstiga under Guvernören och Rådets styrelse och yrkade på en representativ församling och införande af brittisk lag. Vid samma tid kommo och de engelska kolonierna på

kusten i tvist med George III:s styrelse och visade tecken till uppstående af sin undersåttiga lydnad till moderlandet. Stillingen blef kritisk, och för att undanröja Canadiensarens misbehållenheter blef stadfäst deras tillgifvenhet för Britannien följde den engelska regeringen Sir Guy Carletons, hvilken tillträdde Guvernörs-embetet i Quebec, råd att återställa den franska lagskipningen i sin helhet. Denna händing var i skarp kontrast till politiken i England med afseende å kolonierna på kusten och förtroende de engelska bebyggarna i Canada. Författningen som tillerkände denna koncession åt canadiensarna är känd under namn af: Quebec Lagen af år 1774. Genom dess bestämmelser fastställdes den franska civila lagen i Canada, ehuru den engelska kriminal-lagen fortfarande skulle blifva gällande. Vid samma tid vidtogos mått och steg att utvidga provinsens gränser till Ohio-dalen; för bibehållande af den katolska religionen och införande af en Lagstiftande Församling, som skulle bestå af minst sjuttio och högst tjugutvå medlemmar af båda nationerna. Denna åtgärd af regeringen var ett politiskt knep att försäkra sig om fasthållande af den fransk-canadiska kolonien vid en tid då kolonierna på kusten vacklade i sin tillgifvenhet till Britannien och voro färdiga att gripa till vapen emot henne.

3. Amerikanska Frihetskriget. Under åtskilliga år hade relationerna emellan England och hennes Amerikanska kolonier varit spända till det yttersta genom vissa handelsinskränkningar, införda af moderlandet och genom försöket att utskrifva skatter för att hjälpa till att bestrida utgifterna för kriget emot Frankrike, och att underhålla hennes tillökade civila och militära inrättningar i Amerika. Denna okloka politik härlade sig från misstaget att anse nybyggarna i den Nya världen som kolonial-besittningar, för att uteslutande hållas för den ekonomiska fördelen af England, istället för deras egen förkofran och materiella välbehållande. År 1776 förklarade tretton af kolonierna sitt oberoende och antogo benämning af Förenta Staterna i Amerika. Medan kongressen i Philadel-

phia var församlad, inbjöd den Canadiensarena att förena sig med dem, som vi räkalla det Amerikanska folket, att åtsäga sig lydnad till Britannien. Men Canada förblef lojalt och nekade att ställa sig under upporskanen. Denna passiva hållning förargade Amerikanerna och de beslöt att intaga Canada samt slita det från den brittiska kronan. År 1775 blefvo två expeditioner utrustade för detta ändamål, af hvilka den ena angrep fästningarna vid Lake Champlain, porten till Canada, och, troende att Canadiensarena icke skulle sätta sig till motvärn, drog åstad att intaga Montreal. En annan expedition, ledad af Guvernören, som var dåligt bemannad, gaf sig till Amerikanerna, men attacken på Quebec misslyckades efter några veckors belägring. Den amerikanska generalen, Montgomery, som tidigare stred under Wolfe, stupade under stormningen af citadellet den 31 December, och de oordnade amerikanska trupperna blefvo följande sommar drifna ur landet. Inlertid försiggick striden i Förenta Staterna med omvexlande lycka, till dess att britterna, under Lord Cornwallis, kapitulerade vid Yorktown, Virginia, år 1781, då kriget upphörde. Amerikanerna uppnådde inlertid sitt oberoende, hvilket Britannien erkände genom Födraget i Versailles, år 1783, och fördelningen af de territoriala processionerna tillerkände Canada dess nuvarande gränser.

(Forts.)

NYHETER FRÅN MANITOBA.

Till Guvernör för provinsen Manitoba för kommande fem års period har i ledigheten efter J. C. Atkins utnämndes Senatoren Doktor Schultz Herr Schultz, fastän född inom Canada, är af Skandinavisk börd.

Valstriden till Manitobas parlament pågår nu som bäst. Valet är utsatt att hållas den 11te Juli. Det är de Konservativa och de Liberala, som nu fukta om majoriteten. Winnipeg stad eger rätt att välja tre representanter, en för hvardera af Nord, Center och Syd Winnipeg. Konservativa kandidaterna Herrar J. J.

Golden, T. Gilroy och G. McMicken synes blifva invalde öfver de liberale kandidaterna L. M. Jones, D. McMillan och Isaac Campbell.

Ex-Premier Ministern John Norquay väntas blifva invald med stor majoritet i valdistriktet Kildonan.

Omkring 45 Skandinaver i Nord Winnipeg äro rösterättigade. Wilkoren för rösträtt äro att hafva uttagit medborgar papper som Engelsk undersåte, hafva en inkomst af minst \$300 per år, samt att hafva varit bosatt inom en bestämd valkrets minst 6 månader.

En rik skörd väntas all öfver provinsen och Nord Western i år. Ymnigt regn har fallit och grödan ser lofvande ut.

Mycket land omkring Winnipeg har i år köpts af inkommande emigranter som slagit sig nu. Ännu finnes mycket af det land, som forut har hållits så högt i spekulation, till salu till ganska moderata priser från \$3 upp till \$15 per acre.

Ett mycket rikt guldfynd har gjorts af en Herr H. G. McMicken nära Rat Portage, Ontario. Han har nu bildadt ett kapital starkt bolag som genast skall börja bearbeta grufvan.

Parlamentsledamoten Joseph Royal har blifvit utnämnd till Guvernör i Westra Territoriet efter Guvernör E. Dewdney, som väntas blifva vald till Inrikes Minister.

SVERIGE.

STOCKHOLM. Med Danmark skall Sverige öppna underhandlingar för ävägbringande af likartad lagstiftning för bägga länderna angående förvärfvande och förlust af medborgarrätt samt om ordnandet af fattigvårdsförhållandena. Ått-härvid representen Sverige är utsedd f. d. statsrådet Hammarskjöld med biträde af en tjänsteman i utrikesdepartementet.

Telefonväsendets utveckling. De enskilda telefonledningarnes sammanlagda längd under 1887 utgjorde 27,471,4 kilometer med tillsammans 13,722 apparater. Om härtill läggas telegrafverkets ledningar, så kom-

Forts på 2dra sidan.